

سُورَةُ طه سورەتی طه

بِسْمِ به‌ناوی الله خدا الرَّحْمَنِ ئه‌وپه‌ری میهره‌بان و به‌به‌زه‌یی (ناویکی پیروزی خودایه)

الرَّحِيمِ ئه‌وپه‌ری به‌خشنده (ناویکی پیروزی خودایه)

طه طاهّا (۱) مَا - أَنْزَلْنَا داماڤ (نه) به‌زاندوه عَلَیْكَ له‌سه‌رت الْقُرْآن قورئان لِتَشْقَى تاكو ره‌نج بكیشی (۲)

إِلَّا تَهْنَأ تَذَكُّرَه‌و و ئاموژگاریه بۆ لَمَنْ ئه‌وه‌ی یَخْشَى بترسی (۳) تَزِيلًا دابه‌زئیراویکه مِّنْ له‌وه‌ی

خَلَقَ به‌دییه‌ئاوه و دروستیکردوه الْأَرْض زه‌وی وَالسَّمَوَات و ئاسماڤه‌کانی الْعَلَى به‌رز و بلند (۴)

الرَّحْمَنِ ئه‌و زاته‌ی زوړ میهره‌بان و به‌به‌زه‌یی (ناویکی پیروزی خودایه) عَلَى له‌سه‌ر الْعَرْش عه‌رش و ته‌ختی فه‌رمان‌په‌وایی

أَسْتَوَى استوای کرد (۵) لَهُ ه‌ی ئه‌وه مَا فِي ئه‌وه‌ی له‌ناو السَّمَوَات ئاسماڤه‌کاڤه وَمَا و ئه‌وه‌ی فِي له‌ناو

الْأَرْض زه‌وی ه‌ وَمَا و ئه‌وه‌ی بَيْنَهُمَا له‌نیوانیان ه‌ وَمَا و ئه‌وه‌ی تَحْتَ له‌ژێر الْأَرْضی خۆل دابه‌ (۶) وَإِنْ و ئه‌گه‌ر

تَجَهَّر به‌ده‌ره‌بخه‌ی بِالْقَوْلِ گوفتار فَإِنَّهُ ئه‌وه‌ ئه‌و يَعْلَم ده‌زانی السِّر ئه‌وه‌ی نه‌یینه‌ی وَأَخْفَى و شاردراره‌تریش (۷)

اللَّهُ هه‌ر الله یه لَا نیه إِلَهه خوداوپه‌رستراوی إِلَّا جگه‌له هُو ئه‌و لَهُ ه‌ی ئه‌وه الْأَسْمَاء ئه‌و ناوانه‌ی

الْحَسَنَى که چاکترین و جوانترین (۸) وَهَلْ و ئایا أَتٰكَ بۆتهات حَدِث باس و خواسی مُوسَى (بیغه‌مبه‌ر) موسا (۹)

إِذْ که رَءَا بینی نَارًا ئاگریک فَقَالَ جاگوونی لِأَهْلِهِ به‌ماله‌وه‌ی أَمْكُثُوا گیر بن و بمیڤنه‌وه‌هَ إِنِّي به‌دڤنیاپی من

ءَأَنْتَ بینیم و هوڤووم به‌ نَارًا ئاگریک لَعَلِّي به‌لکو ءَاتِیْكُمْ بینم بۆتان مِّنْهَا لَیْ بِقَبْسٍ پشکویه‌ک أَوْ یان

أَجِدَ بدۆزمه‌وه‌هَ عَلَى له‌سه‌ر النَّار ئاگره‌که هُدًی هیدایه‌تده‌ر و رینموونیکاریک (۱۰) فَلَمَّا جاکاتی أَتَهَا بۆی هات

نُودِي بانگکرا یَمُوسَى ئه‌ی موسا (۱۱) إِنِّي به‌دڤنیاپی من أَنَا خَوِّم رَبُّكَ په‌روه‌ردیگارت فَاخْلَعْ جا له‌پێ بکه‌وه‌

نَعْلِكَ دوو نه‌عه‌كه‌ت إِنَّكَ به‌دُنْيايِ تُو بِالْوَاد له‌ دَوْلَه اَلْمُقَدَّس پېرْزه‌كه‌ي طُو طووا (١٢) وَأَنَا و من

أَخَرْتُكَ تۆم هه‌لَبْزارد فَاسْتَعْ جا گنېگره لِمَا بُو ئه‌وه‌ي يُوحَى سروش ده‌كرى (١٣) إِنِّي به‌راستی من أَنَا خَوَم

اللَّهُ خودای په‌روه‌ردیگار (الله) م لَا نيه اِلَهِ په‌رستراو خودایه‌ك اِلَّا جگه‌له أَنَا من فَأَعْبُدْنِي جا به‌پرسته من

وَأَقِم و ريك بكه اَلصَّلَاةَ نوڅر لِدِكْرِی لَو یادی من (١٤) إِنَّ به‌دُنْيايِ اَلسَّاعَةَ رَوژى قیامه‌ت ءَاتِيَةً وا هاتییه

أَكَاد خه‌ريكه أَخْفِيهَا ئه‌یشارمه‌وه لِتُجْزَى تا پاداشت و سزا بدریته‌وه كُل هه‌موو نَفْسٍ كه‌س و نه‌فسیك بِمَا به‌وه‌ي

تَسَعَى كُوشش ده‌كات (١٥) فَلَا يَصُدُّكَ با رېگريت لينه‌كات عَنْهَا لِي مَنْ ئه‌وه‌ي لَا - يُؤْمِن بَروا (-نا) هينى بِهَا يِي

وَاتَّبِع و كه‌وتۆته‌ دووای هَوْنَه حه‌ز و هه‌وای خَوَى قَتَرْدَى ئيتر له‌ناوېچى (١٦) وَمَا و چى يه تِلْكَ ئه‌وه‌ي

بِمِيقَاتِكَ به‌ ده‌ستى راسته‌ته يَمُوسَى ئه‌ي موسا (١٧) قَالَ گوټى هِي ئه‌و عَصَايِ گوچانه‌كه‌مه

أَتَوَكَّلُ قورساى خَوَم ئه‌ده‌مه عَلَيَّا سه‌رى وَأَهْش و داده‌وه‌رئيم بِهَا يِي عَلَى بۆ سه‌ر غَنَمِي مه‌ره‌كانم وَلِي و بۆم هه‌يه

فِيهَا تيايدا مَّارِب گه‌ليک مه‌به‌ستى أُخْرَى تر (١٨) قَالَ گوټى اَلْقَهَا فِرْيِي بده يَمُوسَى ئه‌ي موسا (١٩)

فَالْقَهَا يه‌كه‌سه‌ر فِرْييدا فَإِذَا جا ئه‌وكاته هِي ئه‌و (بووه) حَيَّةً ماريك تَسَعَى گورج ده‌هات و ده‌چوو (٢٠) قَالَ گوټى

خُذْهَا هه‌لى بگره‌وه وَلَا تَخَفْ و مه‌ترسه سَنُعِيدُهَا وا ده‌يگېرپه‌وه سِيرَتَهَا بارى اَلأُولَى يه‌كه‌مجارى (٢١) وَأَضْمُمْ و -

يَدُكَ ده‌ستت (-به‌يئنه‌وه) إِلَى بۆلاى جَنَاحِكَ (بن) بَالَتْ تَخْرُجْ ده‌رده‌چى يَبْضَاءَ سِى مِنْ - غَيْرِ بَى (-له)

سَوْءٍ (هيچ) زياننېك ءَايَةً (وه‌ك) نيشانه‌ي گه‌وره و موعيزه‌يه‌كى أُخْرَى تر (٢٢) لِنُرِيكَ تا نيشانت بده‌ين مِنْ له

ءَايَتِنَا ئايه‌ته‌كانمان (به‌لگه و نيشانه و موعجزات) اَلْكُبْرَى هه‌ره گه‌وره‌كان (٢٣) أَذْهَبْ بَرُو إِلَى بۆلاى

فِرْعَوْنَ فېرعه‌ون إِنَّهُرْ به‌دُنْيايِ ئه‌و طَغَى تتيپه‌راندوه (٢٤) قَالَ گوټى رَبّ په‌روه‌ردیگار اَشْرَحْ گوشاد و فره‌وان بكه

لِي بۆم صَدْرِي سينگم (٢٥) وَيَسِّرْ و ئاسان بكه لِي بۆم أَمْرِي (كار و بارم) (٢٦) وَأَحْلَلْ و بكه‌ره‌وه

عُقْدَةُ غَرِيْبِك مِّنْ لِّسَانِي زَمَانِم (٢٧) يَفْقَهُوْا تِيْ بَغَهْنُ لَيْم قَوْلِيْ گوفتارم (٢٨) وَأَجْعَلْ وَدَابْنِيْ لِيْ بُوْ مِّنْ

وَزِيْرًا يَارْمَهْتِيْ دَهْرِيْكَ مِّنْ لِّهْ أَهْلِيْ كِهَس و كارى خۆم (٢٩) هَرُون هَارُونِى اَخِيْ بَرَام (٣٠)

أَشْدُّ بَهْهِيْز بَكِهْم و قَايِم بَكِهْم بِهَ يِّيْ اَزْرِيْ پِشْتَم (٣١) وَأَشْرِكْهُ و بَهْشَدَارِيْ بَكِه فِيْ لِهْ أَمْرِيْ (كار و بارم)

(٣٢) كِيْ تَاكو نُسَبِّحَكَ تَهْ سَبِيْحَاتت بَكِهِيْن كَثِيْرًا زَوْر (٣٣) وَنَذْكُوكْ و يَادت بَكِهِيْنهَوَه كَثِيْرًا زَوْر (٣٤)

إِنَّكَ بَهْ دُنْيَايِيْ تُوْ كُنْتَ هَهَر - بِنَا پِيْمَان بَصِيْرًا تَهْ وَاو بِيْنَهَر (-بووى) بَهْ هَهْمُوو شَتِيْ (٣٥) قَالَ گوْتِيْ قَدْ بَهْ دُنْيَايِيْ

أَوْتِيْتُ پِيْتَدِرَا سُوْلَكَ خَوَاسْتُوْكَ كِهَتْ يَمُوْسَى ئَهْىْ مُوسَا (٣٦) وَلَقَدْ و بَهْ دُنْيَايِيْ مَنَّا مِيْنَهْتَمَان كَرْد

عَلَيْكَ لَهْ سَهْرَت مَرَّةً جَارِيْكَ أُخْرَى تَر (٣٧) إِذْ كِهْ أَوْحِيْنَا سَرُوْش و نِيْگَامَانَكِرْد إِِلَّا بُوْ أَمْلِكْ دَايَكْت

مَا يُوحَى ئَهْ وَهْىِ سَرُوْش دَهْ كَرِيْ (٣٨) أَنْ ئَهْ وَهْىِ أَقْدَفِيْهْ فَرِيْ بَدَهْ فِيْ نَاوِ اَلتَّابُوْتِ صِنْدُوْقِيْكَ

فَأَقْدَفِيْهْ ئِيْنَجَا فَرِيْ بَدَهْ فِيْ نَاوِ اَلْيَمِّ دَهْرِيَا فَلْيَلْقَهْ ئَهْ وِسَا بَا - اَلْيَمِّ دَهْرِيَاكِهْ (-فَرِيْ بَدَات) بِالسَّاحِلِ بُوْ كِهْ نَار دَهْرِيَا

يَأْخُذْهُ دِيْبَات عَدُوْ دَوْرْمَنِيْكَ لِيْ بُوْ مِّنْ وَعَدُوْ و دَوْرْمَنِيْكَ لَهْر بُوْ ئَهْ وَاَلْقِيْتُ و هَهْ لَمْدَا عَلَيْكَ سَهْرَت

حَبَّةً خَوْشَهْ وِيْسْتِيْهَك مِّنِّيْ لَهْ مَنَهْ وِهْ وَلِتُصْنَعْ و تَادِرُوْسْت بَكْرِيْ عَلَى لَهْ زِيْر عَيْنِيْ چَاوَدِيْرِيْم (٣٩) إِذْ كَاتِيْ كِهْ تَمَّشِيْ -

أُخْتُكَ خَوْشَكْت (-دَهْ رُوْشْت) فَتَقُوْلْ جَا دَهْيِگُوْت هَلْ ئَايَا أَدْلُكُم نِيْشَانْتَان بَدَهْم (رِيْئِمُوْنِيْتَان بَكِهْم) عَلَى بُوْ سَهْر

مِّنْ ئَهْ وِ كِهْ سَهْىِ يَكْفُلُهُ لَهْ ئَهْ سَتُوْىِ خُوْىِ بَكْرِيْ (بُوْ بَهْ خِيُوْكَرْدَنِيْ) فَرَجَعْنَاكَ ئَهْ وَهْ بُوُو تُوْمَان گِيْرَايَهْ وِهْ إِِلَّا بُوْ لَاىِ

أَمْلِكْ دَايَكْت كِيْ هَهْ تَا تَقَرَّ ئُوْقَرَهْ بَكْرِيْ عَيْنَهَا چَاوَهْ كَانِيْ وَلَا تَحْزَنْ و خَهْم نَهْ خُوَا وَ قَتَلْتُ و كَوْشَتْت نَفْسًا كِهْ سِيْكَ

فَنَجِّيْنَاكَ جَا رِزْگَارْمَانَكِرْدِيْ مِّنْ لِّهْ اَلْغَمِّ خَهْم وَفَتَنَّاكَ و تَا قِيْمَانَكِرْدِيْهْ وِهْ فَتُونَا تَا قِيْكَرْنَهْ وَا نِيْكَ فَلَبِثْتُ جَا مَايَهْ وِهْ

سِنِيْن سَالَانِيْكَ فِيْ لَهْ نَاوِ أَهْلِ خَهْلِيْ مَدِيْنِ شَارُوْچَكِهْىِ مَهْدِيْهَنْ ثُمَّ پَاشَان جِئْتُ هَاتِيْ عَلَى لَهْ سَهْر

قَدَّرْ ئَهْ نَدَازَهْ و كَاتِيْكَ دِيَارَكِرَاو (لَهْ خُوْدَاوَهْ) يَمُوْسَى ئَهْىِ مُوسَا (٤٠) وَأَصْطَنَعْتُكَ و تُوْم تَهْ وَاو دِرُوْسْتَكِرْد لِنَفْسِيْ بُوْخُوْم

(٤١) أَذْهَبَ بِرُّوْ أَنْتَ خَوْتُ وَأَخُوكَ وَبِرَاكَةِ بَائِيَتِي به نایه ته کانم (نیشانه گه وره و موعجزاته کان)

وَلَا تَنِيَا وَ سَسْتِي مه کهن فِي له ذِكْرِي یادکردنی من (٤٢) أَذْهَبَا بِرُّوْنَ إِلَى بُولَی فِرْعَوْنَ فیرعه ون إِنَّهُ به راستی نه و

طَغَى تَنِيپه راندووه و له خۆده رچووه (٤٣) فَقُولَا لَهُ جَا يِي بَلَيْنَ قَوْلَا قسه و وتاریکی لِنَا نه رم لَعَلَّهُ به لکو نه و

يَتَذَكَّرُ په ندوه رگری أَوْ يَان يَخْشَى بترسی (٤٤) قَالَا رَبَّنَا گوتمان پهروه ردیگاره إِنَّا به راستی ئیمه نَخَاف ده ترسین

أَنْ كَه يَفْرُطُ په له بکات عَلَيْنَا لِيْمَان أَوْ يَان أَنْ كَه يَطْغَى له سنور و هه ده ریچی (٤٥) قَالَ گوئی

لَا تَخَافَا مه ترسن إِنِّي به دلنیا یی مِنْ مَعَكُمْ له گه لتانم أَسْمَع ده بیسم وَأَرَى و ده بینم (٤٦) فَأْتِيَاه جابوی برؤن

فَقُولَا نه وسا یی بَلَيْنَ إِنَّا به راستی ئیمه رَسُولَا رَبِّكَ دوونیردراوی پهروه ردیگارتین فَأَرْسِلْ جَا بنیره مَعَنَا له گه لمان

بَنِي رِوْلَه و هوژی إِسْرَءِيل پیغه مبه ر یه عقووب (واته جوله که کان) وَلَا تُعَذِّبْهُمْ و نه زیهت و ئازاریان مه ده قَدْ نه وه ته

جَنَّاتِكَ هینامان بۆت بَائِيَةً نایهت و موعجزه یه ک مِنْ له رَبِّكَ پهروه ردیگارت وَالسَّلَام و ئاشتی و سه لامه تی عَلَى بۆ

مَنْ نه وهی أَتَّبِعْ که وته دووای اَلْهُدَى رینمونی خودای (٤٧) إِنَّا ئیمه به راستی قَدْ تازه أُوحِيَ سرووشکراوه

إِلَيْنَا بۆمان أَنْ كهوا اَلْعَذَاب عه زاب و نه شکه نجه عَلَى دیته سه ر مَنْ نه وهی كَذَّب به درؤ دابی برؤا نه هیئی

وَتَوَلَّى و پشت تیبکات (٤٨) قَالَ گوئی فَمَنْ جَا کئیه رَبُّكَ پهروه ردیگاری ئیوه يَمُوسَى نه ی موسا (٤٩)

قَالَ گوئی رَبُّنَا پهروه ردیگارمان اَلَّذِي نه وهیه نه وهی اَعْطَى به خشیویه تی به كُل هه موو شَيْء شئی

خَلَقَهُ دروستکرانه که ی ثُمَّ پاشانیش هَدَى هیدایه تی داوه (٥٠) قَالَ گوئی فَمَا نه دی چیه بَال باس و خواسی

اَلْقُرُون خه ئکی سه رده مانیک ی اَلْأُولَى پېشو و (٥١) قَالَ گوئی عَلَيْهَا زانستیه که ی عِنْد لای رَبِّي پهروه ردیگارمه

فِي له ناو كِتَاب کیتاب و نوسراویکه لَا - يَضِل و ئیل نابیت رَبِّي پهروه ردیگارم وَلَا يَنْسَى و ((هیچ) یش) له بیرنکات

(٥٢) اَلَّذِي نه وهی جَعَلَ - لَكُمْ بۆتان اَلْأَرْض زهوی (-کردوته) مَهْدًا لانه و ئاماده کراوی

وَسَلَّكَ و دایناوه و ئاسانی کردوه لَكُمْ بۆتان فِيهَا تاييدا سُبُلًا رَيِّجَكه گه لِيَك و اَنْزَلَ و دايبه زاندوه مِنْ له

الْسَّمَاءِ ئاسمان هوه مَاءِ ئاوِيَك فَأَخْرَجْنَا جا ده رمانكرد بِهِ يَتَّى اَزْوَاجِ جَووت و جۆره ها مِنْ له نَبَاتِ روه كى

شَتَّى جيا جيا (٥٣) كُلُوا بخۆن وَّارْعَوْا و بله وه رَيِّنْ اَنْعَمَكُمْ ئازه له كانتان اِنَّ به راسَتى فِي هه يه له ذَلِكَ ئه وانه

لَا يَتَّ به لگه و نيشانه ي زۆر گه وه و مه زن لِّاَوَّلِي بۆخواهن اَلْنَّبِيَّ عقل و هۆشمه ندى (٥٤) مِنْهَا له وى

خَلَقْنَاكُمْ ئيوهمان خه لق كردبوو وَفِيهَا و - نَعِيدُكُمْ ده تا گيرينه وه (-بۆى) وَمِنْهَا و له وى نُخْرِجُكُمْ ده رتان ده هيين

تَارَةً جاريكى اُخْرَى تر (٥٥) وَلَقَدْ و به دنيايى اَرَيْنَاهُ ئيمه نيشانماندا

ءَايَاتِنَا ئايه ته كانمان (به لگه و نيشانه و موعجزات) كُلَّهَا گشتيان فَكَذَّبَ جا به درۆيداناو برواى پَيِّنَه يِنَا وَاَبَى و ناپارزيبوو

(٥٦) قَالَ گوئى اُجِئْنَا ئايا ها تى بۆمان لِنُخْرِجَنَّ تا ئيمه ده ريكه يت مِنْ له اَرْضِنَا عارد (و و لاقى) خۆمان

بِسِحْرِكْ به جادوو كوئى خۆت يَمُوسَى ئه ي موسى (٥٧) فَلَنَأْتِيَنَّكَ به دنيايى دَيِّنِ بۆت بِسِحْرِ سِحر و جادويكى

مِّثْلِهِ وه ك وى فَاجْعَلْ جا دابئى يَبْنِئَا نِيَوَان ئيمه وَبَيْنَكَ و نِيَوَان خۆت مَوْعِدًا مه وعد و جىگايه ك لَا -

نُخْلِفُهُ لِي (-نا) ترازين و پابه ند ده بين يَتَّى نَحْنُ ئيمه وَلَا اَنْتَ و ئه تۆش مَكَانًا (له) جىگايه ك ي سُوِّ راسَت و وه ك يه ك

(٥٨) قَالَ گوئى مَوْعِدُكُمْ مه وعدتان يَوْمَ رَوْزَى الزَّيْنَةِ رازاندنه وه يه وَاَنْ و (ده بى) كه

يُحْشَرُ حه شر بكرين و كو بكرينه وه اَلنَّاسِ خه لك ضَحَّى له كاتى چيشتان و به ره به يانه وه (٥٩) فَتَوَلَّى ئه وه بوو پشتى هه لكرد

فِرْعَوْنَ فيرعه ون جَمَعَ ئه وساكه كو يكرده وه كَيْدُهُ ده ستو پيوه ندو فيلبازه كانى ثُمَّ ئينجا اَتَى هات (٦٠) قَالَ -

لَهُم پياني (-گوت) مُوسَى موسى وَيَلْكُمُ هاواربه حالتان لَا تَفْتَرُوا هه لمه به ستن عَلَى له سه ر اَللَّهِ خودا كَذِبًا درۆيه ك

فَيُسْحِكُمْ هه مووتان بفه وتيئى بِعَذَابٍ به عه زاب و ئه شكه نجه يه ك وَقَدْ و به دنيايى خَاب به ئه نجام ناگات و شكست دئى

مَنْ ئه وه ي اَقْتَرَى درۆهه لبه ستى (٦١) فَتَنْزَعُوا راکيش راکيشيان كرد اَمْرَهُمْ بابه ته كه يان يَبْنِئُهُمْ له نيوان خۆيان

وَأَسْرُوا و شاردیانه وه النَّجْوَى چپه چپه کردنیان (٦٢) قَالُوا گوتیان اِنْ به دنیایی هَذَا نَم دوانه

لَسَحِرَانْ بِن شَك دوو سحر باز و جادوگرن یَرِیدَانْ ده یانه وی اَنْ که یُخْرِجَاکُمْ ده رتان بکن مِّنْ له اَرْضُکُمْ خاکی خوتان

بِسِحْرِهِمَا به جادوگری خویان و یَذْهَبَا و له ناو بهن بِطَرِيقَتِکُمْ رِیازی ئیوهی اَلْمَثَلِ نمونه یی (٦٣)

فَاجْمَعُوا جا کۆبکه نه وه کَیْدَکُمْ هه ول و پیلانتان نَم پاشان اَتُوا وهرن صَفَا یه ک رِیز وَقَدْ و به دنیایی

أَفْلَحْ سه رفراز و سه رکه وتوو بوون اَلْیَوْمَ ئیمرو مِّنْ ئه وهی اَسْتَعْلَى هه ولیدا و سه رکه وت (٦٤) قَالُوا گوتیان

یَمُوسَى ئه ی موسا اِمَّا یان ئه وهی اَنْ که تُلْقِی توهه لبدی وَاِمَّا و یان ئه وهی اَنْ که نَكُون ئیمه ببینه

أَوَّلْ یه که می مِّنْ ئه و که سه ی اَلْقَى فری بدات (٦٥) قَالَ گوتی بَلْ به لکو اَلْقُوا ئیوه هه لبدن فَاِذَا جائه وکاتی

جَبَاهُمْ گوریس وَعَصِيْمٌ و داره کانیاں یُخِلْ به خه یایی - اِلَیْهِ ئه وی (-داده هات) مِّنْ له (کاریگه ری)

سِحْرِهِمْ جادوو و سیحره که یان اَنهَا که به راستی تَسْعَى خیرا داهاتوو و ده چوو (٦٦) فَأَوْجَسْ جا کزه ده نگیکی بیست

فِي له ناو نَفْسِهِ نه فسی خوی خِيفَةً له ترسه وه مُوسَى (موسا) (٦٧) قُلْنَا وتمان لَا تَخَفْ مه ترسه

اِنَّکْ به دنیایی هه ر اَنْت تَوَّ اَلْاَعْلَى هه ره به رز و سه رکه وتوو (٦٨) وَاَلْقِ و فری بده مَا فِي ئه وهی له

يَمِيْنُکْ ده ستی راستت دایه تَلَقَّفْ - مَا صَنَعُوا ئه وهی ئه وان دروستیا نکر دبوو (-شاره زایانه هه لده گرته وه) اِنَّمَا له راستیدا ئه وهی-

صَنَعُوا ئه وان کردوویانه کَیْدَ پیلانی سَحِرْ جادوگه ره وَلَا یَفْلَحْ و ده ریزی نابیت و سه رکه وتوو نابیت اَلْسَاحِرْ جادوگه ر

حَيْثْ له کوئی و چوْن اَتَى هات (٦٩) فَالْتَقِی جا - اَلْسَحْرَةَ جادوگه ره کان سَجَدَا به دهم کرنوشه وه (-که وتنه سه رزه وی)

قَالُوا گوتیان اَمَّا بَرُوامان هینا بِرَبِّ به پهروه ردگاری هَرُونَ هارون وَمُوسَى و موسا (٧٠) قَالَ گوتی

اَمَّا نَمُ ئیوه بروتان هیناوه لَمْ له قَبْل پِیش ئه وهی اَنْ که اِذَنْ رینگاو ئیزن بدهم لَكُم بُو ئیوه اِنَّهُ به دنیایی ئه و

لَکِبِرُکُمْ گه وری ئیوه یه اَلَّذِي ئه وهی عَلَیْکُمْ فیژی ئیوهی کردوه اَلْسِحْرَ سیحر و جادوو فَلَا قَطْعَنْ جا بیگومان-

أَيْدِيكُمْ دَهسْتَه کانتان (-دهبرم) وَأَرْجُلَكُمْ و قاچه کانیشتان مِّنْ به خَلْفَ جِا وَلَا أَصْلَبَكُمْ و هر له خاچتان ددهم فِي له

جُدُوع لقه کانی النَّخْل دَارخورما وَلَتَعْلَمَنَّ و نهوجا به راستی دهزانن إِنَّمَا کتیه له ئیمه أَشَدَّ توندتر و بهیتره

عَذَابًا عه زاب و نه شکه نجهی وَأَبْقَى و زیتړ دهمینته وه (٧١) قَالُوا گوتیان لَنْ نُّؤْتِكَ هه رگیز تو پیش ناخهین عَلَى به سهر

مَا جَاءَنَا نه وهی بۆمان هات مِّنْ له أَلْبَيْنَتْ به لگه دیار و ئاشکراکان وَالَّذِي و نه وهی فَطَرَنَا ئیمه ی خولقاندوه

فَأَقْضَ جا بیباک به و بریار یده و بیریته وه مَا نه وهی أَنْتَ تُو قَاضٍ بریارده ری إِنَّمَا له راستیدا ته نها تَقْضِي حوکم و بریاری-

هَذِهِ ئهم الْحَيَوةَ ژيانه ی الدُّنْيَا دونیا (-دهدهی) (٧٢) إِنَّا بیگومان ئیمه ءَامِنًا برومان هیئا بِرَبِّنَا به پهروه ردیگارمان

لِيَغْفِرَ تا ببوری و خوښ بیت لَنَا له ئیمه خَطَيْنَا تاوان و گوناوه کانمان وَمَا و نه وهی أَكْرَهْتَنَا ناچار تکردين عَلَيْهِ له سهری

مِّنْ له السِّحْرِ سحر و جادوو وَاللَّهُ و هر خدا خَيْرٌ چاکتره وَأَبْقَى و ماوهره و بهرده و امتره (٧٣) إِنَّهُ به دنیایی

مَنْ نه و کهسه ی یَات دیت (بۆ لای) رَبُّ پهروه ردگاری خوی مُجْرِمًا به تاوان و سته مکاری فَإِنَّ نه وه به دنیایی

لَهُ بۆی هه یه جَهَنَّمَ دۆزه خ لَا یَمُوت نامری فِیْهَا تیایدا وَلَا یَحْيَى و نازیبت (٧٤) وَمَنْ و هه رکه سی یَأْتِيهِ بۆی دیت

مُؤْمِنًا به پرواداری قَدْ به ته حقیق عَمِل کردویه تی الصَّلَاحَت کارو کرده وه چاکه کان فَأُولَئِكَ نه وه نه وان لَهُمْ لؤیان هه یه

أَلَدَّرَجَتِ نه و پله و پایانه ی الْعَلَى به رز و بلندن (٧٥) جَنَّت باخ و بهه شتی عَدَن نه پروای هه تاهه تایی

تَجْرِي دروات مِّنْ له تَحْتَهَا ژیریاندا الْأَنْهَر روبره کان خَلِيدین هه تاهه تایی ماوهن فِیْهَا تیایدا وَذَٰلِكَ و نه وه

جَزَاء پاداشتی مَن نه وهی تَزَكَّى خوی خاوین و پاک کرده و گه شایته وه (٧٦) وَلَقَدْ و بیگومان أَوْحَيْنَا سروش و نیگامانکرد

إِلَى بۆ مُوسَى (بیغه مبهر) موسا أَنْ که أَسْر شه وره و بکه بِعِبَادِي به بنده کانم فَأَضْرَبْ و لیبده لَهُمْ بۆیان

طَرِيقًا ریځایه ک فِي له ناو الْبَحْر ده ریاکان یَبَسًا وشک بوو لَا - تَخَف ناترسیی له دَرُکَا پیراگه یشتن

وَلَا تَخْشَى و (هیچ) ترسیشت نابی (٧٧) فَاتَّبِعْهُمْ جا دویان کهوت فِرْعَوْنَ فیرعه ون بِمُجْنَدِهِ به سه ربازه کانیه وه

فَغَشِيَهُمْ نَهِيبُهُ دايپوشين مِّنْ لَّهٗ اَلَيْمٌ دهريا مَا غَشِيَهُمْ نَهِيبُهُ دايپوشين (٧٨) وَأَضَلَّ و وئيل گومرای کرد

فِرْعَوْنَ فیرعهون قَوْمَهُ نَهْتَهُوهُكَهٗی وَمَا وَ هَدَى رَيْنُمُونِی (نه) کردن (٧٩) يٰبَنِيَّ نَهٗی نهوه و بنه ماله‌ی

إِسْرَءِیْلَ یه‌عقوب پیغه‌مبهر (جوله‌که‌کان) قَدْ به‌دلنیاپی اَنْجَيْنٰكُمْ ئیوه‌مان رزگارکرد مِّنْ لَّهٗ عَدُوٌّكُمْ دوزمنه‌که‌تان

وَوَاعَدْنَاكُمْ وَ به‌ئین و مه‌وعدمان دا پیتان له جَانِبِ لَای اَلطُّور کتوی طور اَلْاَیْمَنَ لَای راست وَنَزَّلْنَا و دامانبه‌زاند

عَلَيْكُمْ به‌سه‌رتان اَلْمَنّ گه‌زؤ وَالسَّلَوى و شیلاقه (جؤره‌ته‌یریکه‌گوشتی زؤر خو‌ش) (٨٠) کُلُوا بخؤن مِّنْ لَّهٗ

طَيِّبَت چاک و پاکى مَا رَزَقْنَاكُمْ نَهو خؤراکانه‌ی پیمانداون وَلَا تَطْغَوْا و نه‌که‌ن سنور به‌زینن فیه تیایدا

فَيَحِلَّ نَهو‌سا دابه‌زئِ عَلَیْكُمْ بؤ‌سه‌رتان غَضَبِی خه‌شم و قینی مِّنْ وَمَنْ و هه‌رکه‌سئِ یَحِلَّ دابه‌زئِ عَلَیْهِ لَه‌سه‌ری

غَضَبِی خه‌شم و قینی مِّنْ فَقَدْ نَهو به‌دلنیاپی هَوٰی داکه‌وتووه و له‌ناوچووه (٨١) وَاِنِّی و به‌راستی مِّنْ

لَغَفَّارٌ هه‌ر زؤر لیبوره‌ده و لیخؤشبووم لَمِّنْ بؤ‌نَهو‌ی تَابْ به‌شیمان بویته‌وه و گه‌راپته‌وه وَاَمَّا و برؤای هیئاوه

وَعَمِلْ و کردویه‌تی صَالِحًا کاری چاک و به‌چاکى ثُمَّ پاشان اَهْتَدٰی هیدایه‌تی وه‌رگرت و رَيْنُمُونِی کرا (٨٢) وَمَا و چی

اَعْجَلْکَ به‌له‌ی پیکردبى عَن دوو‌ری له قَوْمِکَ نَهْتَهُوهُكَهٗی خَوْتُ یَمُوسٰی نَهو‌ی موسا (٨٣) قَالَ گو‌تی هُم نَهو‌ان

اُولَآءِ نَا له‌وین عَلٰیْ به‌ اَثْرِی شوین پی مِّنْ وَعِجَلْتَ و به‌له‌مکرد اِلَیْکَ بؤ‌لای تَو رَبِّ به‌روه‌ردگاری مِّنْ

لِتَرْضٰی تا رازی بی (٨٤) قَالَ گو‌تی فَاِنَّا نَهو‌ه‌ئیمه قَدْ تازه فَتَنَّا تاقیمانکرده‌وه قَوْمِکَ نَهْتَهُوهُكَهٗی تَو مِّنْ لَّهٗ

بَعْدَکَ دؤای تَو وَأَضَلَّهُمْ و - اَلْسَامِرِی سامیری (-له‌رپی لادان و گومرایکردن) (٨٥) فَرَجَ نَهو‌ه‌بوو گه‌راپه‌وه

مُوسٰی (پیغه‌مبهر) موسا اِلٰی بؤ‌لای قَوْمِهِ نَهْتَهُوهُكَهٗی غَضَبِنَ زؤر به‌توو‌ره‌ی اُسِفَا زؤرخه‌فه‌ت بار قَالَ گو‌تی

یَقَوْمُ نَهو‌ی قه‌ومی خؤم اَلَمْ یَعِدْكُمْ ئایا به‌ئینی پیننه‌دان رَبُّكُمْ به‌روه‌ردیگارتان وَعَدًا به‌ئینیکی حَسَنًا چاک

اَفْطَالَ ئایا زؤر تئیه‌ری عَلَیْكُمْ به‌سه‌رتان اَلْعَهْدَ عه‌ده و په‌یمان‌که اُمَّ یان اُرْدْتُمْ ویستتان اُنْ که یَحِلَّ بیته

عَلَيْكُمْ سَهْرَتَانْ غَضَبْ خەشم و توورەبی مِّنْ لَّهٗ رَبِّكُمْ پەرورەردیگارتان فَأَخْلَقْتُمْ جَا -

مَوْعِدِي بەئینەکەتان پێم (-نەبردەسەرئ) (٨٦) قَالُوا گوئیان مَا نَه أَخْلَقْنَا مانبردەسەرئ مَوْعِدِكَ بەئینەکەتان

بِمَلَكًا بەویستی خۆمان وَلَكِنَّا بەلَام حَمَلْنَا بارکراین أَوْزَارًا بارنکی زۆر مِّنْ لَّهٗ زِينَةٌ زینەت و جوانکاری

الْقَوْمِ نەتەو وگەلەکە فَقَذَفْنَاهَا ئیتر فریماندا فَكَذَلِكْ ئیتر ئاواش أَلْقَى فرییدا السَّامِرِيِّ سامری (٨٧)

فَأَخْرَجَ ئیتر دروستکرد و دەریخست لَهُمْ بۆیان عَجَلًا گۆلکی جَسَدًا لاشەیهک لَّهُ هەیبوو خَوَّارَ بۆرەیهک

فَقَالُوا ئیتر گوئیان هَذَا ئەوهِ إِلَهُكُمْ پەرستراو و خودای ئیوہیهِ وَإِلَهِهُ و هەر و هە خوداو پەرستراوی مُوسَى مووسا یە

فَنَسِيَ ئەوە لەیادی کردوهِ (٨٨) أَفَلَا يَرَوْنَ ئایا نابینن أَلَا يَرْجِعْ کەوا ناگێرێتەوهِ إِلَيْهِمْ بۆیان قَوْلًا (هیچ) قسە و وتاریک

وَلَا يَمْلِكُ و بەدەستی نیهِ لَهُمْ بۆیان ضَرًّا (هیچ) زیانیک وَلَا نَنْفَعُ و نە سودیکیش (٨٩) وَلَقَدْ و بەدنیایی قَالَ گوئی

لَهُمْ پێیان هَرُونَ هارون مِّنْ لَّهٗ قَبْلَ پێشا يَنْقُومُ ئەی گەلوْ إِنَّمَا لەپاستیدا تەنھا فُتِمْتُ تاقیکراونەتەوهِ بِهِ يَيَّ

وَأَنَّ و بەدنیایی رَبِّكُمْ پەرورەردیگارتان الرَّحْمَنُ ئەر رحمانە (ئەو زاتە ی زۆر میهرەبان و بەبەزەییە ، ناویکی پیرۆزی خودایە)

فَاتَّبَعُونِي جَا دوام بکەون وَأَطِيعُوا و گوێرایەلی بن بۆ أَمْرِي فەرمانم (٩٠) قَالُوا گوئیان لَنْ نَّبْرَحَ هەرگیز لاناچین

عَلَيْهِ لەسەری عَنِكُمِينَ بەدیاریانەوهِ گۆشەگیر دەبین حَتَّى تاکو يَرْجِعْ دەگەرێنەوهِ إِلَيْنَا بۆلای ئیمە مُوسَى مووسا

(٩١) قَالَ (موسا) گوئی يَنْهَرُونَ ئەی هارون مَا مَنَعَكَ جی رێگریکرد لە تۆ إِذْ كە رَأَيْتَهُمْ ئەوانت بینی

ضَلُّوا گومرا بوون (٩٢) أَلَا تَتَّبِعُنَّ ئایا دوام ناکەوی أَفَعَصَيْتَ ئایا یاخی بووی لە أَمْرِي فەرمانی مِّنْ (٩٣) قَالَ گوئی

يَنْتَوُّمَ کۆری دایکم لَا تَأْخُذْ دەست مەگرە بِالْحَيِّ بِه ریشم وَلَا بِرَأْسِي و نە بە سەریشم إِنِّي بەدنیایی مِّنْ خَشِيتَ ترسام

أَنْ كە تَقُول بِلَيِّ فَرَّقْتَ بەرتەوازەیت خستە بَيْنَ نێوان بَيْنِي رۆڵە و هۆزی

إِسْرَآئِيلَ پێغەمبەر یەعقوب (واتە جولهکەکان) وَلَمْ تَرْقُبْ و چاودێر نەبووی بۆ قَوْلِي قسەم (٩٤) قَالَ گوئی

فَمَا دَهَىٰ ثَوَّاهُ جِي يَه خَطْبُكَ گهوره باس و خواسی تو یَسْمِرِي ئه‌ی سامری (۹۵) قَالَ گوئی بَصْرَت چاوم کهوت

بِمَا به‌وهی لَمْ یَصُرُوا ئه‌وان چاویان نه‌که‌وت به یئی فَقَبَضْتُ ئیتر گرتم و هه‌لمگرته‌وه قَبَضَةُ مشتیک مِّن له

أَثَرُ شونینه‌واری الرَّسُول نیردراوه‌که فَبَذْتُهَا جا وازم لی هینا وَكَذَلِكَ و ئاوی سَوَّلَتْ لواند و پارازنده‌وه لی بۆم

نَفْسِي نه‌فسی خوُم (۹۶) قَالَ گوئی فَاذْهَبْ ده‌برۆ فَإِنَّ ئیتر لَكَ بۆ تو هه‌یه فی له الْحَيَوةَ ژياندا أَنْ که

تَقُول بَلِّی لَا مِسَاس به‌رکه‌وتن نیه وَإِنَّ و به‌دنیایی لَكَ بۆ تو هه‌یه مَوْعِدًا مه‌وعدیک لَنْ هه‌رگیز-

تُخْلِفُهُ لئی دوان (-نا) که‌وی وَأَنْظُرْ و سه‌یرکه إِلَى بۆ لای إِلَهِيك په‌رستراوه‌که‌ت الَّذِي ئه‌وهی ظَلْتَ -

عَلَيْهِ له‌سه‌ری (-مايته‌وه) عَاكِفًا به‌نه‌پراوه‌یی خه‌ریکی بووی لَنَحْرِقَنَّاهُ به‌دنیایی ئیمه ده‌یسوتینین ثُمَّ پاشان

لَنَنْسِفَنَّهُ رُردوخاشی ده‌که‌ین و به‌ربادی ده‌که‌ین فی بۆ ناو أَلِيمٌ ده‌ریا نَسَفًا به‌ربادکردنیک (۹۷) إِنَّمَا له‌پاستیدا-

إِلَهُكُمْ خودای ئیوه (-ته‌نها) اللَّهُ الله یه الَّذِي ئه‌وهی لَا نیه إِلَهه خوداوپه‌رستراوی إِلَّا جگه‌له هُو ئه‌و

وَسِع ده‌وری داوه به كُلَّ هه‌موو شَيْءٍ شئی عِلْمًا زانیی (۹۸) كَذَلِكَ ئاوا نَقُصَّ -

عَلَيْكَ به‌سه‌رتا (-ده‌خوینینه‌وه) مِنْ له أَنْبَاء هه‌واله‌گرنکه‌کان مَا قَدْ ئه‌وهی تازه سَبَقُ پێش هاتبوو وَقَدْ و به‌دنیایی

ءَاتَيْنَاكَ بۆمانه‌ینای مِنْ له لَدُنَّا لایه‌نی تایبه‌تی خو‌مانه‌وه ذِكْرًا یادکردنه‌وه‌یه‌ک (۹۹) مَنْ ئه‌و که‌سه‌ی

أَعْرَضَ پشت هه‌لبکا عَنْهُ لئی فَإِنَّهُ ئیتر ئه‌و یَحْمِل هه‌لده‌گرئ یَوْم رۆژی

الْقِيَمَةِ قیامه‌ت (هه‌لسانه‌وه له‌گۆره‌کان و به‌پاوه‌ستان له‌مه‌یدانی مه‌حشه‌ر) وَزَرًا باری تاوانی (۱۰۰)

خَالِدِينَ هه‌تاهه‌تایی ماوه‌ن فیه تیایدا وَسَاءَ و ئای که‌ خراپه هُم بۆیان یَوْم رۆژی

الْقِيَمَةِ قیامه‌ت (هه‌لسانه‌وه له‌گۆره‌کان و به‌پاوه‌ستان له‌مه‌یدانی مه‌حشه‌ر) حَمَلًا باریان (۱۰۱) یَوْم ئه‌ورۆژه‌ی

يُنْفَخ فووده‌کرئ فی له الصُّور که‌رنا وَنَحْشُر و له‌جیگایه‌ک کۆده‌که‌ینه‌وه الْمُجْرِمِينَ سته‌مکاره‌کان یَوْمئذٍ ئه‌ورۆژه‌ی

زُرْقًا به شینی و شین هه لنگه پاوی (۱۰۲) يَخْفَتُونَ پسه پس ده کهن يَنْهَم نِيَوَان خَوِيَان إِن نا- لَيْتُمْ (-نه) ماینه وه

إِلَّا ته نهئا - عَشْرًا دهیهک (-نه بی) (۱۰۳) نَحْن نِیمه أَعْلَم زانتر و ئاگادارترین بِمَا به وهی يَقُولُونَ ئەوان ده لَین إِذْ که

يَقُول - أَمْثَلُهُمْ چاکترین و وِجوترینان طَرِيقَةً له رینگه یاندا (-ده لَین) إِن نا لَيْتُمْ (-نه) ماینه وه إِلَّا ته نهئا-

يَوْمًا رُوژنیک (-نه بی) (۱۰۴) وَاسْأَلُونَكَ و پرسیارت لیده کهن عَنْ ده باره ی الْجِبَال چیاکان فَقُلْ ئەوه بَلَى

يَنْسِفُهَا ورد و خاشیان ده کات رَبِّي په روه ردیگارم نَسْفًا ورد و خاشکردنیک (۱۰۵) فَيَذَرُهَا جا لییده گه ری قَاعًا پانتاییه کی

صَفْصَفًا لوس (۱۰۶) لَا - تَرَى (-نا) بِنَى فِیْهَا تیایدا عِوَجًا خوار و خپچ یهک وَلَا أَمْتًا و نه به رزی (ونزمیهک)

(۱۰۷) يَوْمَئِذٍ ئەو پرۆژه يَتَّبِعُونَ ده که ونه دوا ی الدَّاعِي بانگه ره کهه لَا عِوَج لاری و پینچ نیه لَهُ بَوَى

وَحْشَعَت و کپ بوو الْأَصْوَات هه موو ده نگه کان لِلرَّحْمَنِ بۆ خودای زۆر میهره بان و به به زه یی فَلَا تَسْمَع جا نابستی

إِلَّا شتی جگه له هَمْسًا پسه پس (۱۰۸) يَوْمَئِذٍ ئەو پرۆژه لَا - تَفْعَع سوودی (-نا) بَيْت الشَّفْعَةِ تککاری إِلَّا ئیلا

مَنْ ئەو که سه ی أَذِن مۆلهت بدات لَهُ بَوَى الرَّحْمَنِ خودای زۆر میهره بان و به به زه یی (ناوێکی پیروزی خودایه)

وَرَضِي و بازی بِي لَهُ له- قَوْلًا قسه ی (-ئهوی) (۱۰۹) يَعْلَم ده زانی و ئاگاداره به مَا بَيْنَ ئەوهی بهر

أَيْدِيَهُمْ دهسته کانیا نه (له پیشیا نه) وَمَا و ئەوهی خَلْفَهُمْ له دوا یانه وَلَا يُحِيطُونَ و ئەوان ده وره نادهن بِهِ بهو

عَلِمًا زانست و زانیاریک (۱۱۰) وَعَنْت و - الْوُجُوه پوهه کان (-داماو و که چ بوون) لِلْحَيِّ بۆ (خودای) هه میسه زیندووی

الْقِيَوْم هه میسه وه ستینه ر و راگر وَقَدْ و به دلنیا یی خَاب به ئەنجام نه گه یشت و شکستی هینا وه مَنْ ئەو که سه ی حَمَل -

ظُلُمًا زولم و سته میکی (-هه لگرتووه) (۱۱۱) وَمَنْ و هه رکه سی يَعْمَل بکات مِنْ له الصَّلَاحَت کارو کرده وه چاکه کان

وَهُوَ و ئەو مُؤْمِنٌ بروادار (بیت) فَلَا يَخَاف ئەوه ناترسیت له (توش بوونی) ظُلُمًا سته م و هه ق خورانیک

وَلَا هَضْمًا و نه لی که مکردنیک (۱۱۲) وَكَذَلِكَ و ئاوا أَنْزَلْنَاهُ داما نه زاند قُرْآنًا قورئانیک

عَرِيًّا (به زمانیکه) عه ره بی یه وَصَرَفْنَا و جوراوجورمانکرد فِيهِ تیایدا مِنْ لَه اَلْوَعِيد هه ره شه لَعَلَّهُمْ به ئکو ئه وان

يَتَّقُونَ له خودا بترسن و پارێزکاری بکهن أَوْ يَان يُحْدِث - لَهُمْ بۆیان ذِكْرًا یادکردنه وه یه ک (-بکات) (۱۱۳)

فَعَلَى جَا به رزی و پاکی بۆ اَللّٰهُ خودا اَلْمَلِك پادشای اَلْحَقّ هه ق و راستی وَلَا تَعْجَلْ و په له مه که بِالْقُرْآن له قورئان

مِنْ لَه قَبْل پێش ئه وه ی أَنْ كَه يَقْضَى بېرێته وه و ته واو بیت إِلَيْكَ بۆ تۆ وَحْيُهُ سروشکردنی وَقُل و بلی

رَبّ پهره ردیگرم زِدْنِي بۆم زیاد بکه عِلْمًا زانست و زانین (۱۱۴) وَلَقَدْ و به دنیای عَهْدَنَا بولێن و په یمانمان وه رگرت

إِلَى - لَه ءَادَم ئاده م مِنْ لَه قَبْل پێشا فَتَسِي ئه وه بوو فه رامۆشی کرد وَلَمْ نَجِدْ و نه مان بینى لَهُ بۆی

عَزْمًا سووربوونیک (له سه ر جێبه جێکردنی په یمانه که) (۱۱۵) وَإِذْ وَكِه قُلْنَا وتمان لِلْمَلَكَةِ به فریشته کان

أَسْجُدُوا سوژده به رن لِأَدَم بۆ ئاده م فَسَجَدُوا ئیتر سوژده یان برد إِلَّا ئیلا- إِبْلِيس ئیبلیس (-نه بی) أَبِي رازی نه بوو

(۱۱۶) فَقُلْنَا ئیتر گوتمان يَكْأَدَمْ ئه ی ئاده م إِنَّ به دنیای هَذَا ئه وه عَدُوّ دوژمنه لَكَ بۆ تۆ

وَلِزَوْجِكَ و هاوسه رت فَلَا يُخْرِجَنَّكَ جَا نه کا به ده رخستتان بدا مِنْ لَه اَلْجَنَّة به هه شت فَتَشْقَى جَا به دبخت ده بی

(۱۱۷) إِنَّ به دنیای لَكَ بۆ تۆ هه یه اَلَّا تَجُوع اَلَّا تَجُوع فِيهَا تیایدا وَلَا تَعْرَى و پووت نابی (۱۱۸)

وَأَنَّكَ و بیگومان تۆ لَا تَظْمَأُ تینوو نابی فِيهَا تیایدا وَلَا تَضْحَى و نه گه رمای رۆژیشت به رده که وی (۱۱۹)

فَوَسَّوَسَ ئیتر وه سه وه سه ی کرد إِلَيْهِ به لای ئه و اَلشَّيْطَان شه یطان قَالَ گوئی يَكْأَدَمْ ئه ی ئاده م هَلْ ئایا

أَدْلَكَ نیشانته بده م عَلَى بۆ سه ر شَجَرَةَ دار و دره ختی اَنخُلْد هه تاهه تای و نه مری وَمُلْكٍ و مولک و خاوه نداریه ک لَا -

يَلَى له ناو (-نا) چى (۱۲۰) فَأَكَلَا مِنْهَا ئه وه بوو لییان خوارد فَبَدَّتْ ئیتر ده رکه وت لهما لۆهه ردوکیان

سَوَاءُ تَهُمَا (عه یب و عاریان) وَطَفِقًا و ده ستیانکرد و به رده وامبوون يَخْصِفَان دایانده پۆشی و ده یاننوساند عَلَيْهِمَا به سه ر خویان

مِنْ لَه وَرَق گه لای اَلْجَنَّة به هه شت وَعَصَى و - ءَادَم ئاده م (-به قسه ی-) رَبُّ پهره ردگاری خۆی (-نه کرد)

فَعَوَى نِيتَر (-له پړې پاست لایدا) (۱۲۱) ثُمَّ پاشان أَجَبْتَهُ هه ټیږارد رَبُّهُ پهروه ردگاری

فَتَاب نِيتَر توبه و په شیمانی وه رگرت عَلَيْهِ لِي وَهَدَى و هیدایه تی دا (۱۲۲) قَالَ گوټی أَهْبَطَا دابه زن و نیشته جی بن

مِنْهَا لهوی جَمِيعًا هه مووتان بَعْضُكُمْ هه ندیکتان لِبَعْضٍ بۆ هه ندیک عَدُوّ دوژمنن فَاِمَّا جا یان یَاۤتِیْنٰکُمْ بۆ ټیوه دیت

مِّنِّي له لای منه وه هُدًى هیدایه ت و رینموونی فَنَ جا هه رکه سی اَتَّبِعَ که و ته دوی هُدَای رینموونی من

فَلَا یَضِلُّ ټه وه گومړی نابی وَلَا یَشْقَى و به دبه ختی نابی (۱۲۳) وَمَنْ و هه رکه سی اَعْرَضَ پشت بکات عَنْ له

ذِكْرِي یادی من فَاِنْ ټه وه به د ټنیایی لَهُ بۆی هه یه مَعِيشَةً ژینیکی ضَنْکَا ته نگ و تال

وَنَحْشُرُهُ و به پړې ده خهین و کوټی ده کهینه وه یَوْمَ پړوټی

الْقِيَمَةِ قیامه ت (هه لسانه وه له گوره کان و به پاوه ستان له مهیدانی مه حشر) اُعْمَى به کوټری (۱۲۴) قَالَ گوټی

رَبِّ پهروه ردیگارم لَمْ بۆجی حَشَرْتَنِي حه شرت کردم اُعْمَى به کوټری وَقَدْ و به د ټنیایی کُنْتُ من پیشان

بَصِيرًا ته و او بینهر (-بووم) (۱۲۵) قَالَ گوټی کَذٰلِكَ ټاوا اَتَّكْ بۆتهات اٰیٰتِنَا نیشانه و و به لگه گه و ره کانمان

فَنَسِيتَهَا ټه وه بوو گوټیت پینه دان و له بیریا نټکرد وَكَذٰلِكَ و ټاوا ش اَلْیَوْمَ ټیمړو تَنْسَى تۆ له بیرده کری (۱۲۶)

وَكَذٰلِكَ و ټاوا ش نَجَزِي پاداشت ده دهینه وه و سزاده دین مَن ټه و کهسه ی اَسْرَفَ زیده رهوی کردې

وَلَمْ یُؤْمِنْ و پړوای ته هی نابی بَايْتُ به نیشانه گه و ره کان و موعجزات و ټایاتی رَبِّهِ پهروه ردگاری

وَلَعَذَاب و بیگومان عه زاب و ټه شکه جهی الْآخِرَةِ پړوټی دوی اَشَدَّ توندتر و به ټیتر وَاَبْقَى و زیتر ده مینته وه (۱۲۷)

اَفَلَمْ یَهْدْ ټایا رینموونی نه کرده هُمْ بۆیان کَرَّ چهند اَهْلَکَا - مان له ناو برد قَبْلَهُمْ له پیش ټه و ان مِّن له

الْقُرُونِ خه لکانی سه رده مان ټکی پېشو یَمْشُونَ ټه و ان - فِي به ناو مَسْکِنِهِمْ خانوو و به ره کانیا ن (-دا ده پړون) اِنَّ به د ټنیایی

فِي له - ذٰلِكَ ټه و ده لَا یَتَبَّه لگه و نیشانه ی زور گه و ره و مه زن ((-هه یه)) لِاُولٰٓئِی بۆخواهن اَللّٰهِ عه قل و هوش

(۱۲۸) وَلَوْلَا كَلِمَةٌ و نه گهر وتهیه ک نه بوا سَبَقَتْ پِشتر گوترا بوو مِّن له رَبِّكَ پهروه ردیگارت

لَكَانَ نهوه بیگومان (-هاتی غه زاب) لَزَامًا لازم و دانه براوو (-ده بوو) وَأَجَلَ کاتیکی مُسْمًی دیاریکراو (۱۲۹)

فَاصْبِرْ جا ئارامبگره و خوږاگره عَلٰی له سهر مَا يَقُولُونَ نهوهی نهوان دهیلین وَسَبِّحْ و تهسبیح بکه و پاک و بهرز پاگره

بِحَمْدٍ به سوپاسگوزاری رَبِّكَ پهروه ردیگارت قَبْلَ پِش طُلُوع ههلهاتی الشَّمْسِ رَوْث وَقَبْلَ و پِش غُرُوبَهَا ئاوابوونی

وَمِنْ و له ءَانَايَ ناو اَلَّيْلَ شهو دا فَسَبِّحْ تهسبیح و پاک و بهرزپاگری بکه وَأَطْرَافٍ و (له) لایه کانی اَلنَّهَارِ پوژگار

لَعَلَّكَ بهلکو تو تَرْضَى رازی (۱۳۰) وَلَا تَمُدَّنْ و دريژ مه که وه عَيْنِكَ چاوه کانت اِلَى بولای

مَا مَتَعْنَا نهوهی رابوئینمان داوه بِهِ يٰ اَزْوَاجِ جُورَانِيکِ مِّنْهُمْ لهوان زَهْرَةَ گولی جوانی الْحَيٰوةِ زِيَانِي الدُّنْيَا دونیا یه

لِنَفْتِنَهُمْ تاکو تاقیان بکهینه وه فِيهِ تیايدا وَرِزْقٍ و رزق و رۆزی رَبِّكَ پهروه ردیگارت خَيْرٍ چاکتره وَابْقَى و زیتر دهمینته وه

(۱۳۱) وَأَمُرٌ و فه رمان بکه أَهْلَكَ به کس و کاره که ت بِالصَّلَاةِ به نوژر وَأَصْطَبِرْ و دان به خوټ دابگره و ئارام بگره

عَلَيْهَا له سهری لَا نَسْأَلُکَ ئیمه داوای - رِزْقًا رزق و پوزیه ک (-له تو ناکهین) نَحْنُ ئیمه خوټان نَزْرُقُکَ رزق و پوزیت پڼ دده دین

وَالْعَقِبةَ و عاقبه ت و سه ره نجام لِلتَّقْوَى بؤ پاریزکاری له خوداترسی یه (۱۳۲) وَقَالُوا وگوټیان

لَوْلَا يَأْتِينَا بؤچی بؤمان ناییت بَيَّأَةِ ثایه ت وموعجیزه یه ک مِّن له لایه ن رَّبِّهٖ پهروه ردگاری موه اَوْ ثایا

لَمْ تَأْتِهِمْ بؤیان نه هات بَيِّنَةً به لگه ی پوون و ئاشکرای مَا فِي ناو الصُّحُفِ پهراوی اَلْأُولَى یه که مینه کان (۱۳۳)

وَلَوْ و نه گهر اَنَا ئیمه أَهْلَكْنَهُمْ نهوانمان له ناومان بردا و بمان فه وتان دبا بِعَذَابٍ به عه زاب و نه شکه نجه یه کی مِّن له

قَبْلَهُ پِش نهو لَقَالُوا نهوه بیگومان ده یانگوت رَبَّنَا نهی پهروه ردیگارمان لَوْلَا بؤچی - أَرْسَلْتَ (-نه) تَنَارِد اِلَيْنَا بؤ ئیمه

رَسُولًا په یامبه ربیک فَتَنْبِيعِ ئیتر دواي - اَيَّتِكَ ثایه ته کانی تو (به لگه و نیشانه و موعجیزاتی) (-که وتباين) مِّن له

قَبْلَ پِش نهوهی اَنْ که نَزِلْ زهلیل وَنَحْزَى و شه رمه زار بواین (۱۳۴) قُلْ بَلَى کُل ههر هه مووی

مُتَرَبِّصٌ له چاوه‌پروانی داین قَتَرَبَّصُوا جا چاوه‌پروانی (خراپه‌یه‌ک) بن فَسْتَعْلِمُونَ نه‌وساکه ده‌زانن مَنْ کٚنیه نه‌و که‌سه‌ی

أَصْحَابُ هاوئل و هاوده‌می الصِّرَاطِ شارینگای السَّوِيِّ راست و په‌وانه وَمَنْ وکٚنیه نه‌و که‌سه‌ی

أَهْتَدَى هیدایه‌تی وه‌رگرتوه و پٚنموونی کرا وه (۱۳۵)